

BALLA ZSÓFIA
Erdélyi zsoltár

(invitatorum)

„Ird meg a miket láttál és a mik
vannak és amik ezek után lesznek”
(*Jelenések könyve* I. 19.)

1. Halljad meg hangomat Uram és
hallgassátok Ti az Ő szavát,
2. Igazul szívetek a példán,
vagy komorabb lenne a jótól?
3. Lerontotta had a Várost, s elesett
Masada végül.
4. Szörnyű kéz kaszabolt,
szinte nem hagyott élet.
5. Mégis ott lakoztak a várban,
s majd ott harcoltak Varsó falánál.
6. Fölmentek a királyi palota-erődbe,
mind, aki harcos, feleséggel, gyerekekkel.
7. Ott éltek két évet, harcban,
a tengeri sziklán.
8. Oda készítettek volt gabonát, eleséget,
templomot, hiába látszik
a római tábor helye ma is, a völgyben.
9. Egyetlen ösvény vitt a magasba,
azt védték évekig a Szent Város eleste
után még.
10. S hogy élet, élelem elfogyott,
önmaguk kezétől lehulltak,
hogy ne jusson senki római kézre.
11. Láttam Masada tetején a silókat,
az iskolát, falifestményt,
a fürdőt.
12. Láttam a hajfűrtöket és a gyékénykosarakat,
fél bőrszandált és hallottam a himnuszt.
13. Újra s újra leverve, szórva, pusztítva,
megverettek ezerszer.
14. Volt, ki megholt s volt, aki önként,
hogy ne virágozzék a sötétben.
15. S volt, aki sok száz évig
ugyanott élte az életét.
16. „Bizony nem veti el az Ūr az Ő
népét s el nem hagyja az Ő
örökségét.”
17. Szóljanak sípok, a hárfák, zengjenek
táncban a dobok és kürtök!
18. Ne legyen, aki színlelt ígére hallgat,
s ne legyen, aki rosszért emeli karját.

19. Megromlik az a nap, amelyen
olyanná lesz az ember, mint
buta jószág, áldozatul kötözött galamb.
20. Mert állhatatos, mint Sinai hegye,
mint a tenger, az ember.
21. Élte hosszabb az időnél,
mint amellyel élete mérve,
hosszabb, mint a keserű gyökerek.
22. Négylábú szárnyas fencvad,
s emberarcú szörnyeteg előtte
meg nem állhat.
23. Átöleli kötéssel az Úr az aratot,
át a hajóst s várba szorult népét.
24. Ad nékik erőt a harchoz,
nála van minden erő.
25. A Város eleste után még állott
Masada sokáig, s ha elesett,
új várat raktatok.
26. Nem azért hívlak, hogy elveszettek,
nem azért kaptatok életet,
hogy eldobassék!
27. Nincs egyéb bizonyosság, csak ti magatok,
a föld, ahol éltek, a szó, amit kimondtok.
28. Kezetekben a zeneszerszám van, aki
tánc nélkül megállhat előtte?
29. Emeljétek föl szíveteket! – így szól az Úr –
és ne féljétek a kardot.
30. A hazugot megfogja a prófétaí átok,
a hamisat ledönti.
31. Nincsen más, aki helyettetek élhet,
hallgassátok egymás szavait.
32. Ne taszítsd el azt, kinek gyenge a karja,
S azt, ki átölelne.
33. Együtt kell a pecsétet hordani
homlokon, a szíven, a szájon.
34. Erősebb mindennél a szövetség,
halálnál erősebb a virág.
35. Ó, drága népem, ne feledd a Várat.
Ne feledd, hol az erősség.
36. Megfogyatkozhat eleségem, a forrás,
s könnyeim elárasztják az arcom,
37. De bízom abban, aki megszabadít
és erőt is ad a szavakhoz.
38. Hívom azt, aki lát, azt, aki hall,
hívom a szívbeli táncost.
39. Dicsérem azt, akin nem fog a hála
s aki mégis eljött,

azt, aki véle élni, ó népem,
e világra *meghív*.